

תר ליועצת-אופנה מצליחה. אלא שהמפעל לא הסתפק בשירותיה הבילעדיים, והחליט לתגבר אותה ביועצת נוספת, האיטלקיה גראצ'אלה פונטאנה, אשתו של המלחין דובי זלצר. ריקי לא שמחה ביותר על התיגבורת, והודיעה ל-מפעל כי שתי מלכות באותה ממלכה לא מסתדרות. "גורא קינאתי" היא מספרת. "המשכורת שלה היתה גבוהה משלי, היא היתה איטלקיה, ועוד עם שם כזה..."

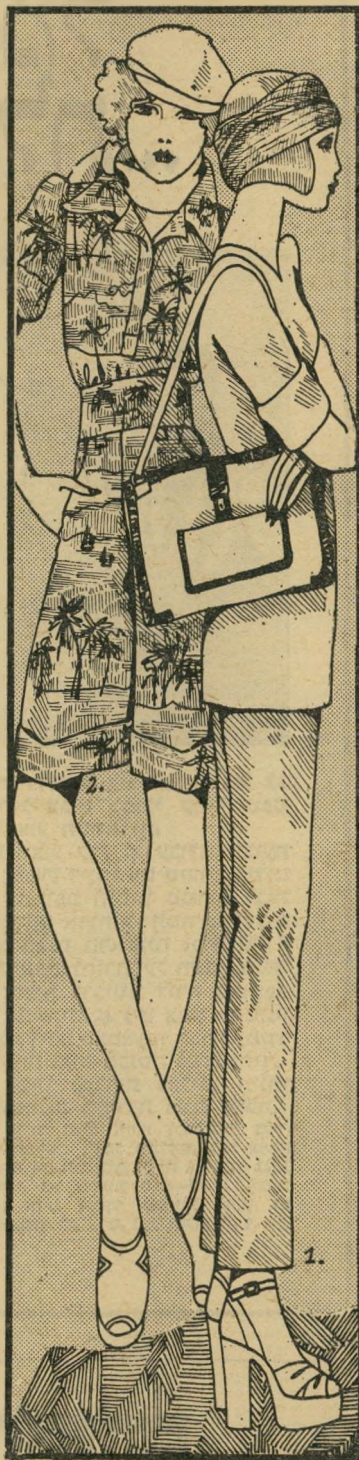
עולמי טכסטיל בתישאן ייצר ב-טעות בד סוג ב'. ריקי חד-פיסה עליו דוגמאות. התוצאה להיט עולמי.

רעיון חדש במפעל כיתודימונה מסבירה ריקי לתופרת הראשית רעיון חדש. לרשותה של ריקי, שהיא מתכנתת-האופנה הראשית של המפעל, תומך צוות של גברים ונשים הממלא אחר הוראותיה, וריקי דורשת דיוק.

מרכז הצמר לא ויתרו, ושלחו לה כרטיס-טיסה לפריס. קבלת הפנים בעיר-האורות היתה צוננת. הגברת האלגנטית שקיבלה את פניה לא התלהבת ביותר מן הרעיון שאינו קרתנית קטנה מתלאביב תבוא להכתוב תחזיות אופנה בפריס. אבל אותה גברת שינתה את יחסה, ברגע בו הונחו על שולחנה הסקיצות שהכינה ריקי עוד באותו ערב. מרכז-הצמר הבינלאומי פתח בפני ריקי דלתות רבות, והיא הוזמנה לצייר בעיתון-האופנה החשוב מארי קלייר. אך לא אשה כריקו תסתפק בשלושה מקומות עבודה בלבד: אחד במכון-הייצוא הישראלי, אחד במרכז-הצמר הבינלאומי ואחד בעיתון-האופנה מארי קלייר.

היא עבדה גם בפרומוסטייל, שהוא מיש-רד המכין תחזיות-אופנה לצבעים ובדים, "ואני יכולה לזקוף לזכותי רעיונות רבים (המשך בעמוד 34)

לציוריה. "אני לא זוכרת שאיפפעם ישנתי יותר מארבע שעות ביממה, וגם זה לא תמיד בלילה" היא אומרת. בניה, עופר ואלון, שנולדו בניתיים, היו הראשונים שראו את הציורים המוגמרים. כאשר קמו בבוקר, ללכת לבית-הספר, היו תה אמו מסיימת את עבודתה. הם גם היו הראשונים שביקרוה, ובביקורת שלהם תמיד התחשבה, "כי ילדים אף פעם לא משקרים" ואגב, ילדיה מעולם לא גרמו להאטת קצב עבודתה. שבוע לאחר לידת כל אחד מבניה שבה לעבודה. במסגרת עריכת חוברת-האופנה עבור מכון הייצוא נקלעה פעם ריקי למרכז-הצמר הבינלאומי בפריס. כאשר הציגה את עצמה והראתה, ככרטיס-ביקור, את אחת החוברות שערכה וציירה, הוצעה לה בור במקום עבודה כעורכת תחזיות אופנה במכון. אך ריקי העדיפה לבלות את סדר הפסח בחיק מישפתתה, ושבה ארצה. מ-

כמתנת-פרידה העניק המפעל לריקי כרטיס-טיסה לאירופה. היה זה הכרטיס לעולם-האופנה, ולהצלחה בינלאומית יחידה מסוגה שלה זכתה איפפעם מתכנתת אופנה ישראלית כלשהי.

הצלחה בינלאומית

הכרטיס הטיס את ריקי לדיסלורף ורש, בעזרת ידידה ישראלית בעלת מהלכים בחוגי האופנה בעיר, יצרה ריקי את הקשרים הנכונים. כעבור תקופה קצרה, יחסית, שבה ארצה אל חדר-עבודתה המיניאטורי שאליו נכנסים מחדר-האמבטיה. באותה תקופה הופנתה אליה הצעה, מ-מכון הייצוא הישראלי, לערוך תחזיות אופנה עבור יצרני-אופנה ישראליים שה-מכון מעדכן אותם. ריקי עשתה לילות כימים בחדרה הועיר, כשהיא משקיעה בכל ציור את מירב כשרונה.

לא אחת ציירה ציור אחד עשרות פעמים עד שהגיע לשלמות הראויה, לדעתה, ומי שראה את ריקי מצוירת מן השורול יכול להבין כמה זמן אכן הקדישה או

עבדה בחברת הפירסום שחם-לוינסון-איי-לון. הגרפיקה לא היתה אז השטח המפריח תח ביותר בארץ, למען האמת, התודעה הגראפית בפירסום לא היתה קיימת כלל. אך ריקי ודב עשו ימים כלילות, וזכו להצלחה עצומה. אלא שהרומן עם חברת-הפירסום הגיע לקיצו, כשבוקר אחד נקי ראה ריקי בעלת הדימיון שלו-ההרסן אל חדרו של מר לוינסון. "הוא הודיע לי שאוכל לצייר איך וכמה שארצה כשאהיה עצמאית. אז כבר למחרת הייתי עצמאית." עוד קודם לכן פגשה ריקי את בעלה ג'קי, שהיה אז בוגר-אוניברסיטה ששב ארצה מארצות-הברית לאחר לימודיו ואיי-לו כיום הוא מנהל מפעל לפיברגלאס שבו הוא גם שותף. ריקי וג'קי נפגשו לראשונה בבית חברים. אך ריקי לא נענתה לחיזור ריו הבולטים. רק מאוחר יותר, כשנפגשו באקראי ברחוב, התפתח ביניהם רומן-בונק בן ארבעה חודשים, שבסופו נישאו.

במשך חמש שנים איירה ריקי את דפיו של עיתון-הערב מעריב, ובעיקר ציירה עבור כתבותיו של מנחם תלמי. "הייתי עובדת שעות על הציורים והם היו מקי טינים לי אותם לגודל של בול". היא גם איירה עטיפות לספרים של הוצאת-הספרים מיוזרי, ולקח לי שעות להפוך את פניה של הגיבורה לאהבים, מיוזרים או גאים — בהתאם לשם הספר. אבל עיסוקה הי אהוב ביותר בכל הזמנים היה, לדבריה, עיטור סיפרי-ילדים.

עם הזמן החלה ריקי בן-ארי להתפרסם כציירת-אופנה. בית-החרושת אקרין פנה אליה בהצעה לעבוד במפעל כיועצת-אופנה. ריקי, שלא הבדילה, לדבריה, בין בדר כותנה לבד-צמר, החליטה לאזור אומץ ו לקחת על עצמה את האתגר. רצונה העז ללמוד הפך אותה תוך פרק זמן קצר ביו

בכל מקום ובכל זמן או-חזת ריקי ב-מיכחול. אפילו כשהיא מושחתת עם אורי-חיה בחדר-המגורים שבביתה היא מצוירת.

הילדים אלון בן ה-14 (עומד) ועופר בן ה-13 חגגו את ברי-המצווה הסמוך שלהם בניסיעה משותפת עם ההורים לאירופה. גם אלון וגם עופר הם מעריצים מושבעים של אמס, מעבירים חוות-דעת ביקורתית מאוד על יצירותיה.